

Scris de bogdan_tiberiu.iacob pe 05 septembrie 2019, 12:38

De ce l-a impietrit pe Iohannis atentatul de la Kabul

În noaptea de luni spre marți, ambasada României de la Kabul a fost grav afectată de un atentat terorist cu bomba, care a dus la moartea unui angajat al ambasadei, la ranirea altuia și la scoaterea din uz a întregii clădiri. Ministrul de Externe a reacționat cu maxima înfierbîntare, ridicînd stacheta pînă la cer în declarații date presei în care vorbea de tiruri cu bombe și lupte ca la Stalingrad, și cerînd funeralii naționale pentru cel decedat, care ar fi dat dovadă de un mare eroism. Replica prezidențială a venit sub forma unei declarații de cca. 5 rînduri și nimic mai mult. Oare ce să-l fi speriat pe președinte?

Explozia de la Kabul ridică deja serioase semne de întrebare. De ce informația despre pagubele produse ambasadei noastre a venit aseară, după orele 19, cu o întârziere de vreo 12 ore față de presa mondială, care relatează încă de dimineață despre atentat și se știe precis numărul morților și al răniților?

Culmea e că inclusiv organe românești de presă daduseră informația despre atentat ieri dimineață, la prima oră, dar fără relatări despre implicarea țării noastre.

Din moment ce personalul ambasadei care a scăpat cu viața fusese dus relativ rapid într-un loc sigur, e absolut exclus ca aceștia să nu fi informat imediat MAE, SIE șamd.

Care dintre autoritățile statului și, mai ales de ce, a ținut știrea dosită pînă spre seară? și de ce Ramona Manescu, ministrul de Externe, a făcut pe inserat turul televiziunilor cu informații false ori mult exagerate, inclusiv cea potrivit căreia ținta vizată a fost ambasada României?

De fapt, zona Green Village găzduiește ambasade precum cea a SUA, a Marii Britanii și sedii ale unor importante organisme internaționale, iar atentatul a avut loc exact cînd se discuta la Kabul despre retragerea trupelor americane din Afganistan, deci e limpede că România a fost pagubă colaterală.

Li s-a mai transmis românilor că românul ucis e un diplomat; e o ușoară exagerare, de fapt e vorba de un membru al unei structuri de securitate create acum vreo deceniu și jumătate, sub palarea MAE, e adevărat, dar ai cărei membri provin de la SRI, SRI, SPP și de la armată. Statutul de diplomat e mult spus.

Foarte interesant e faptul că nici pînă acum nu se știe numele eroului de la Kabul; de ce,

atit timp cit nu se punea problema de operatiuni conspirate si cit omul e, din pacate, mort, deci nu e clar de acoperire i-ar mai putea fi stricata?

Cit despre funeraliile nationale reclamate aseara de Ramona Manescu, a zbircit-o si aici sever. Nu stim pina acum, concret, modul in care s-a stins angajatul ambasadei, ce fapte de eroism a facut, concret; in plus, ar insemna ca fiecare soldat roman ucis in misiuni externe, ori chiar fiecare politist care cade la datorie sa beneficieze, in viitor, de acelasi tratament.

Decorarea post-mortem, avansarea in grad daca e cazul, onorurile militare sunt absolut firesti.

De aici pina la funeralii nationale e cale mult prea lunga.

De altfel, legislatia romana, foarte saraca la acest capitol, prevede doar funeralii de stat pentru fosti conducatori ai tarii si funeralii cu onoruri militare pentru fosti presedinti ai parlamentului si fosti premieri. Alt gen de funeralii nu exista.

Cit despre un eventual doliu national, acesta a fost declarat individual, dupa revolutie, in cazul unor cetateni romani, doar pentru Patriarhul Teoctist, pentru Regele Mihai si pentru Regina Ana, restul fiind pentru tragedii colective ori cetateni straini.

La polul opus exaltarii Ramonei Manescu s-a plasat, insa, presedintele Klaus Iohannis. Romania, din fericire, are un istoric foarte arid in materie de atentate teroriste, iar ultimul asemenea act mai serios a avut loc in 1920, cind anarhistii au detonat o bomba in cladirea Senatului, ucigind un ministru, doi senatori, si ranind presedintele Senatului.

Tocmai de aceea, ar fi fost de asteptat ca Iohannis sa anunte de urgenta convocarea CSAT pentru analizarea situatiei si a eventualelor masuri care se impun.

La loc de cinste ar fi trebuit sa se afle un raspuns la intrebarea: de ce are nevoie Romania de ambasada in Afganistan, mai ales ca cei de la Kabul nu au asa ceva la noi? Singura intilnire din istorie a unui presedinte roman cu cel afgan a fost cind Basescu a inspectat trupele noastre, in 2005 si a profitat de ocazie. Relatiile comerciale sunt practic nule. Ar fi un subiect, bunaoara, daca nu e cazul sa renuntam la o ambasada complet inutila (nici nu avem ambasador), intr-o zona de mare risc.

Iohannis nu a anuntat convocarea CSAT dupa atentatul de la Kabul. Nu a vorbit de nicio masura, de vreun fel.

A anuntat doar condoleante familiei celui decedat, decorarea lui cu "Steaua Romaniei" si urari de insanatosire celui ranit. Nu s-a pronuntat vreun nume. Nu s-a furnizat nicio alta informatie despre noaptea de teroare de la Kabul.

Dupa care, presedintele a trecut la cazul Caracal, despre care a vorbit pe larg. (E drept, casa lui Dinca arata mai rau dupa ancheta decit ambasada de la Kabul dupa atentat)

De ce a expediat atit de sec si prompt presedintele Romaniei cazul atentatului terorist de la Kabul care a insingerat tara?

S-a temut cumva ca agitarea povestii ar induce romanilor anumite intrebari neprincipiale vizavi de pretul platit pentru parteneriatele strategice intr-un moment cind candidatul Iohannis nu stie cum sa faca mai frumos sluj in fata aliatilor?

Sa fim bine intelesi, nu spunem ca marile aliante militare nu costa scump.

Spunem ca, tocmai pentru a nu periclita aliantele noastre, evenimente dramatice de acest gen reclama un discurs mult mai profund, mai echilibrat si mai intelept, venit de la nivel inalt, pentru a nu risca sadirea semintelor indoielii in perceptia populara fata de respectivele angajamente transatlantice.

O misiune mult prea dificila si obositoare, se pare, pentru presedintele Klaus Iohannis. Care, inca o data, nu vede padurea din cauza copacilor. Cum nu a vazut nici marinarul lesinat la Ziua Marinei.

ADRESA: <http://crct.ro/nuX7>